

گفت‌وگوی «جوان» با رئیس انجمن تولیدکنندگان محصولات حجاب

کم‌کاری در حوزه حجاب ذائقه مردم را تغییر داده است

شیراز و کابل

می‌فرشود. هر چند این کار با حذف مالیات و مسائلی از این قبیل برای تولیدکننده هم مزیت ایجاد می‌کند اما نفع اصلی آن برای مردم و مصرف‌کننده است. مثل کتاب، مگر الان سود کتاب به عنوان کالای فرهنگی را فقط ناشی می‌برد؟ نه، مردم و دانش‌آموزان و دانشجویان از این مسئله سود می‌برند. اینجا هم همین‌طور است.

البته می‌پذیرم که یکی از موضوعاتی که در حوزه عفاف و حجاب با آن مواجهیم، موضوعات اقتصادی حجاب است. به نظر می‌رسد در شرایط کنونی زیر ۵۰۰-۴۰۰ هزار تومان چادر وجود نداشته باشد و یک چادر مناسب قیمتی حدود یک میلیون تومان دارد اما در مقابل شاهد آن هستیم که مانتوهای تنگ و کوتاه در داخل متر و یا کنار خیابان با قیمتی حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تومان عرضه می‌شود. در چنین شرایطی بدیهی است کار مبارزه با پوشش‌های نامناسب سخت می‌شود. همان‌طور که پنتاگون برای تهاجم فرهنگی و تغییر سبک زندگی مردم کشورمان برنامه دارد و بودجه‌های چندمیلیارد دلاری برای این کار صرف می‌کند. صحبت‌های شما هم ناظر به همین مسئله است؟

بله، دقیقاً همین‌طور است. یا حجاب برای ما مهم است یا شعار می‌دهیم. اگر شعاری می‌دهیم که خب همین شعار را ادامه دهیم و این همه مبارزه را کنار بگذاریم و شاهد این باشیم که ایرانی که توانسته پایگاه نظامی امریکا را مورد هدف قرار دهد، در بحث‌های فرهنگی و خانوادگی آنقدر دچار غرور غلب شود و ما این همه منفعل و بی‌خیال عمل می‌کنیم.

یعنی شما می‌گویید اگر چادر کالای فرهنگی شود، آمار چادری‌ها یا بالا می‌رود؟!

نه من نمی‌خواهم بگویم، اگر چادر کالای فرهنگی شود، همه مردم چادری می‌شوند اما در عوض ما چادری‌های‌مان را هم از دست نمی‌دهیم.

اما به نظر من تصور درستی نیست که گرانی چادر سبب شود بخشی از چادری‌ها به خاطر افزایش قیمت چادرشان را بردارند! شما فکر می‌کنید کسی که به حجاب باور دارد و این باورش درونی شده است با گرانی چادر حاضر است آن را کنار بگذارد؟

و حمایتی از کالای حجاب وجود ندارد! اسدالله سلیمانی، رئیس انجمن تولیدکنندگان محصولات حجاب وقتی می‌خواهد از چالش‌های تولید کالای حجاب و گرانی چادر مشکی به عنوان حجاب برتر سخن بگوید، درددل‌های فراوانی دارد. از نگاه این پیشکسوت عرصه تولید کالای حجاب، راهکار مقابله با هجمه گسترده‌ای که در حوزه مدولباس در کشورمان وجود دارد و عرضه رقابتی لباس مناسب و کالای حجاب این است که حجاب هم جزو کالاهای فرهنگی در نظر گرفته شود و مزیت کالای فرهنگی بودن را پیدا کند.

پوشش اسلامی، نظارت مستمر و مؤثر بر عملکرد واحدهای تولیدی پوشاک از طریق سازمان‌های مربوط، حمایت کامل - حتی یارانه‌ای - از واحدهای تولیدی پارچه‌های چادری و برگراری نمایشگاه‌های لباس - ملی و مذهبی - جهت ارائه الگوهای اسلامی و سالم به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان از جمله وظایفی است که در این قانون برای وزارت بازرگانی تعیین شده است، اما وقتی پدای درددل تولیدکنندگان کالای حجاب می‌نشینیم، متوجه می‌شویم واقعیت ماجرا به گونه دیگری است

گسترش فرهنگ حجاب و عفاف نیازمند راهکارها و نگاه فرهنگی و برنامه‌های ایجابی است. بر همین اساس شورای عالی انقلاب فرهنگی در مصوبه ۴۲۷ خود راهکارهای گسترش فرهنگ حجاب و عفاف را مورد توجه قرار داد و برای ۲۶ دستگاه وظایف مشخصی را در نظر گرفت. این قانون که مصوب سال ۸۴ است و در همان سال هم ابلاغ شده تاکنون جز در موارد معدودی اجرایی نشده است. حمایت عملی از طراحان و تولیدکنندگان پوشاک‌های ساده و اسلامی در جهت ایجاد تنوع در الگوهای

اگر خواهیم ذائقه‌سازی کنیم و در مقابل این تهاجم بایستیم و جوانان‌مان را به حجاب تشویق کنیم، باید حجاب را از ان تولیدکنیم

و در اختیار مردم قرار دهیم برای این منظور هم همه نهادهای کمک‌کنند و این اتفاق زمانی می‌افتد که همان‌طور که کاغذ و کتاب و صنایع دستی را کالای فرهنگی می‌شناسند، حجاب را هم به عنوان کالای فرهنگی بپذیرند این درمان درست‌الان گفته می‌شود می‌خواهیم تعرفه چادر مشکی را ۱۰ درصد پایین بیاوریم، در حالی که با این کار هیچ اتفاقی نمی‌افتد و اگر چادر مشکی بالای یک میلیون تومان است با این کاهش تعرفه ۱۰ درصدی ۹۹۹ هزار تومان نمی‌شود! اینها مسکن‌های موقت و تا کار آمد است، اما وقتی چادر کالای فرهنگی شود، ایجاد مزیت می‌شود و نیازی نیست فقط افراد دغدغه‌مند وارد تولید کالای حجاب شوند و بسیاری از تولیدکننده‌ها به سمت حجاب می‌روند و حجاب تکثیر پیدا می‌کند و قیمت مناسب می‌شود و در چنین شرایطی می‌توانیم در برابر پوشش‌های نامانسی که وارد کشور می‌شود، جوابگو باشیم و تولید مناسب داشته باشیم، ما قبل از مجلس یازدهم با بسیاری از نمایندگان دغدغه‌مند جلسه داشتیم و با آنها صحبت کردیم و همه به ما قول پیگیری دادند. حضرت آقا هم می‌فرمایند، اگر جایی دشمنان از ما جلوتر است، باید راه میانبر را انتخاب کنیم.

می‌شود که آن هم چند مانتو و چادر از تولیدکنندگان می‌گیرند و خروجی کارشان در بخش حجاب همین است و وظایفی که در حوزه فرهنگ‌سازی و حیا دارند و نظارت بر کارمندان خود، وظایف ترویجی و حمایتی را فراموش می‌کنند و به نمایشگاهی اکتفا می‌کنند که حتی می‌تواند ضدحجاب باشد.

چرا ضدحجاب؟!

چون یک نمایشگاه غیر تخصصی است که نه کارها کیفیت و جذابیت لازم را دارند و نه در این شرایط با کارایی کافی در این زمینه مواجهیم.

از نگاه شما به عنوان فعال عرصه حجاب و عفاف چرا در چنین شرایطی قرار گرفته‌ایم و بحث پوشش در جامعه ما به یک چالش تبدیل شده است؟

کشور ما به عنوان کشوری است که هم از نظر شرعی و هم قانونی باید حجاب داشته باشیم، بر این اساس حجاب برای ما هم از منظر داخلی و هم از منظر بیرونی به باشنده اشلی تبدیل شده است که دشمنان داخلی و خارجی روی آن تمرکز کنند. ما به عنوان یک موضوع حیاتی باید برای عفاف و حجاب برنامه داشته باشیم و برای آن هزینه کنیم، اما در حوزه حجاب و محصولات عقیقانه انگار تا تک در برابر فشفشه قرار گرفته است! یعنی آنها می‌زنند و ما آسیب می‌رساند اما اقدامات ما در برابر این تهاجم دشمن هیچ آسیبی به آنها نمی‌زند. در حوزه حجاب که این همه دشمنان ما روی آن تمرکز دارند و می‌گویند حجاب و ولایت فقیه دو موضوع مهم برای ما است که اگر حجاب را بزنیم، ولایت فقیه را هم زده‌ایم. ما داریم گسست خانواده‌ها و مشکلات فرهنگی جامعه را می‌بینیم، نفوذ پوشش‌های غربی در کشور را می‌بینیم و باید در مقابل اینها راهکارهایی متناسب ارائه کرد.

خب راهکار پیشنهادی شما چیست تا از این وضعیت منفعلانه بیرون بیایم؟

ما به عنوان یک انجمن مردم‌نهاد و متخصص این حوزه می‌گوییم

آقای سلیمانی شما از فعالان عرصه کالای حجاب و عفاف هستید. همان‌طور که می‌دانید بر اساس مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی در حوزه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب تکالیفی برای تمامی دستگاه‌ها از جمله وزارت صمت وجود دارد که یکی از مهم‌ترین این تکالیف حمایت از طراحان و تولیدکنندگان پوشاک اسلامی است. آیا وزارت صمت به این تکلیف خود عمل می‌کند؟

ما به عنوان یک تشکل مردم‌نهاد در نبود متولی خاص مثل اتحادیه‌های صنفی و کارگروه مدولباس فعالیت می‌کنیم. در این چند سالی که انجمن فعالیت می‌کند، خیلی بیشتر از اتحادیه‌ها توانسته‌ایم تأثیرگذار باشیم. ما صرفاً تولیدکننده نیستیم و اولویت ما بحث کارهای فرهنگی است. در ارتباط با وزارت صمت ما حرف‌هایی داریم و نقاط ضعف آنها را می‌دانیم. بر اساس مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی، وزارت صمت تکلیف دارد روی پوشش‌های عقیقانه کمک کند و حتی یارانه بدهد و داخل پراونز چادر را مورد تأکید قرار داده، اما وزارت صمت به این تکلیف عمل نکرده در حالی که بارها گفته است ما در تولید چادر خودگفا می‌شویم ولی در حال حاضر ما حتی یک متر تولید چادر مشکی نداریم.

از نگاه شما چه کم‌کاری‌هایی در این حوزه صورت گرفته است؟

واقعیت مسئله این است که شاید نشود از کسانی که در این حوزه کار می‌کنند، خیلی هم توقع داشت. عفاف و حجاب اگر چه مکمل هم اما دو مقوله جدا از هم هستند، به این معنا که نه کسی که حجاب دارد الزاماً باحیا و عقیف است و نه کسی که حجاب ندارد، لزوماً بی‌حیا و بی‌عفت است. مصوبه ۴۲۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی در گسترش فرهنگ حجاب و عفاف برای ۲۶ دستگاه تکلیف تعیین کرده است اما کار این دستگاه‌ها در حوزه حجاب و عفاف به برگراری یک نمایشگاه در هفته حجاب و عفاف محدود

نفر از یک سو یا تراکم جمعیتی بسیار زیاد مواجه است و از سوی دیگر منابع آبی و خدمات و تأمین نیاز مردم با فشار به آب‌های زیرزمینی و از دست رفتن توان این آب‌ها همراه شده، این در حالی است که برخی از نقاط کشور از سکنه مانده است.

در کنار گسترش زندگی شهری و افزایش مهاجرت‌ها به شهرهای بزرگ، با پدیده حاشیه‌نشینی هم مواجه هستیم؛ پدیده‌ای که خود به یکی از کانون‌های آسیب‌های اجتماعی تبدیل شده است. حاشیه‌نشینی که در حاشیه شهرهای بزرگ به مشاغل کاذب روی آورده‌اند، اغلب روستاییانی هستند که می‌توانستند در کار تولید و کشاورزی و دامداری فعالیت کنند اما با مهاجرت به شهرهای بزرگ هم خود با مشکل مواجه و هم به جایشی برای جامعه تبدیل شده‌اند. بخش مهمی از این پدیده‌ها از اثر سیاست‌گذاری‌های نادرست دولت‌ها شکل گرفته است و از جمله پدیده‌هایی است که هم بر کمیت و هم کیفیت جمعیت آسمان و تبعات متعددی را بر جای می‌گذارد. بر این اساس در کنار سیاست‌های تشویق به افزایش باروری و داشتن تعداد فرزندان بیشتر باید مسئله بازتوزیع جمعیت و مهاجرت را هم مورد توجه جدی قرار داد.

شهرنشینی یکی از عوامل کاهش باروری جامعه است. از جمله عوامل مؤثر در رشد شهرنشینی، تمرکز سرمایه در شهرهای بزرگ، عدم ایجاد فرصت‌های شغلی در مناطق روستایی، گسترش فعالیت‌های خدماتی در مناطق شهری، ایجاد برخی صنایع در حاشیه شهرها و مکانیزه شدن کشاورزی در برخی نقاط روستایی و در نتیجه مهاجرت روستاییان به شهرها، ادغام تعدادی از نقاط روستایی اطراف شهرها به مجموعه شهرها و تبدیل برخی نقاط روستایی به شهر هستند.

از سوی دیگر توجه به این نکته ضروری است که برای افزایش رشد جمعیت، نیازمند برنامه‌ریزی مناسب با توجه به توان زیستی مناطق مختلف هستیم؛ چیزی که باعث شده است امروز در برخی مناطق پرمجمعیت کشور با چالش جدی برای تأمین آب و در آینده نزدیک و با افزایش جمعیت شهرنشینی و کاهش جمعیت روستایی و به تبع آن کاهش تولید در حوزه‌های کشاورزی و دامپروری مسئله تأمین غذا مواجه باشیم. توجه به منابع آب در تراکم جمعیتی مناطق مختلف یکی دیگر از موضوعات بسیار پراهمیتی است که می‌تواند منجر به بروز تنش‌های آبی در نقاط مختلف کشور شود. همچنان که تهران با جمعیتی بالغ بر ۱۲ تا ۱۴ میلیون

از دلایل کاهش فرزندآوری در دهه‌های اخیر بوده است. یکی از عواملی که سبب کاهش باروری می‌شود، وجود و گسترش شهرنشینی است چرا که آمارها تفاوت ۱/۵ تا ۲۲ بچه را میان خانوارهای شهری و روستایی نشان می‌دهد. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت رشد

مهاجرت و بازتوزیع جمعیت در سیاست‌های جمعیتی باز نماند!

یکی از موضوعات مهم در

حوزه جمعیت در کنار تأکید بر افزایش باروری و

فرزندآوری و اقبال بیشتر خانواده‌ها به داشتن فرزندان بیشتر، مسئله بازتوزیع جمعیت در نقاط مختلف کشور است که اهمیت بسیار زیادی از ابعاد مختلف دارد و حتی شامل ایجاد امنیتی و اقتصادی هم می‌شود. این در حالی است که در شرایط کنونی ما با تراکم جمعیت در برخی نقاط کشور و خالی شدن برخی دیگر از نقاط کشور از توان جمعیتی مواجه هستیم. این مسئله در کنار عدم بازتوزیع مناسب امکانات و شرایط مناسب برای اشتغال و همچنین تأمین منابع آبی به برخی سیاست‌گذاری‌های نادرست فرهنگی هم بازمی‌گردد که موجب شده است قاطبه مردم جامعه، شهرنشینی را به روستاشینی و کار تولید و کشاورزی ترجیح بدهند.